

استفاده از ظرفیت نخبگان رشته های کشاورزی و شیلاتی برای تحقق اهداف شیلات بخش شیلات و آبرزی پروری از ایده ها و ظرفیت های نخبگان رشته های کشاورزی و شیلاتی در راستای تحقق اهداف استقبال می کند. به گزارش اقتصادسرآمد، نشست آشنایی نخبگان رشته های کشاورزی و شیلاتی با اهداف، وظایف و سیاست های کلی سازمان شیلات ایران در سازمان شیلات ایران برگزار شد.

این نشست با حضور معاون ریزی و توسعه مدیریت، معاون توسعه آبرزی پروری و معاونان بخش های دیگر سازمان شیلات ایران و نخبگان جامعه کشاورزی، شیلاتی، صنایع غذایی، آب و ... در محل سازمان برگزار شد.

معاون برنامه ریزی و توسعه مدیریت سازمان شیلات ایران در این نشست ضمن اشاره به میزان تولیدات آبرزیان در کشور، نگاه صادرات محور آبرزیان، گسترش فرهنگ آبرزی مصرفی و ... با برنامه ها و اهداف محوری این سازمان سخن گفت و افزود: تنوع بخشی تولیدات آبرزیان، ارزان سازی ماهی و توسعه فرهنگ آبرزی مصرفی از راهبردهایی است که نیاز داریم از فکر و تفکر نخبگان کشور استفاده کنیم.

شهریار رستمی افزود: خام فروشی یک عارضه بسیار شایع در بخش کشاورزی و شیلات است و لازم است در این زمینه از تفکرات و ایده های خلاق برای فراوری و افزایش ارزش افزوده استفاده شود.

معاون توسعه آبرزی پروری سازمان شیلات در ادامه این برنامه به اهمیت آبرزی پروری در ایران و جهان اشاره کرد و گفت: در راستای تأمین امنیت غذایی، تا سال ۲۰۵۰ میلادی که جمعیت جهان به ۹ میلیارد نفر خواهد رسید، استفاده از ظرفیت تولیدی آبرزیان می تواند تأمین کننده بخشی از نیازهای جامعه باشد.

مهدی شکوری افزود: بهره گیری از دانش جدید، استفاده مجدد از آب، اجرای برنامه های توسعه آبرزی پروری در برنامه مفهم توسعه و سند ملی امنیت غذایی از مباحثی است که نیاز به افکار جدید دارد و زمینه های لازم برای حضور نخبگان خوش فکر کشور در این حوزه فراهم است.

مدیر کل دفتر مدیریت امور صید و صیادی نیز در این مراسم گفت: ۷ هزار و ۵۰۰ فروند ششاور صیادی در کلاس های مختلف و ۱۳۶ هزار نفر شاغل در حوزه صید و صیادی در حوزه های مختلف فعالیت دارند.

رضا عباسپور نادری افزود: توجه به اقتصاد دریا پایه، اشتغال پایدار، مدیریت و ساماندهی تلاش صیادی با نگاه به ماهیگیری مسئولانه، ارتقاء ارزش افزوده و استفاده از امکانات صید در آبهای عمیق از مواردی است که باید مد نظر قرار گیرد.

مدیرکل دفتر برنامه ریزی و بودجه در این مراسم به تنوع محصولات شیلاتی در دنیا اشاره کرد و گفت: در دنیا بیش از ۶۰۰ میلیون نفر در حوزه شیلات فعالیت می کنند و ارزش محصولات شیلاتی به بیش از ۴۳۴ میلیارد دلار می رسد. رجبعیلی قربان زاده ضمن بیان عملکرد سازمان شیلات ایران امکانات و طرح ها و پروژه هایی که برای توسعه آبرزیان مدنظر دارد خاطرنشان کرد: ایران رتبه ۲۲ تولیدات شیلاتی در جهان را به خود اختصاص داده است و همچنین در بخش آبرزی پروری دارای رتبه ۱۷ و در تولید ماهی قزل آلا رتبه اول جهانی را داریم. وی افزود: کشورمان در تولید میگوی وانامی در جهان رتبه ۹ تولیدی و در صید تون ماهیان در اقیانوس هند دارای رتبه دوم است.

قربان زاده افزود: استفاده از بنادر به عنوان بندر شهر از مواردی است که به عنوان طرح های محوری در سازمان شیلات ایران دنبال می شود.

از اقدامات دزدان دریایی در منابع مختلف بین ۱۲ تا ۱۲ میلیارد دلار در سال متغیر است. از همین روی، گنجاندن این معضل دیرینه در شمار تهدیدات مدرن غیر سنتی برای امنیت بین المللی ضروری است.

رشد دزدی دریایی در آسیای جنوب شرقی

امروزه دزدان دریایی به چالش کشیدن جامعه بین المللی در بخش های مختلف اقیانوس ها ادامه می دهند. یکی از کانون های کلیدی اعمال جنایی امروزه در آسیای جنوب شرقی قرار دارد. بر اساس یافته های گزارش اخیر مرکز اطلاع رسانی مبارزه با دزدی دریایی و سرقت مسلحانه در آسیا، منبع معتبر اطلاعات عملیاتی و تحلیلی در این منطقه، تا پایان سال ۲۰۲۲ کشور های جنوب شرق آسیا بخش قابل توجهی از کل دزدان دریایی را به خود اختصاص داده اند. در این میان، آب های دریایی نسبتاً پایدار هند و ویتنام، و کاهش مقداری دزدی دریایی در آب های مجمع الجزایر اندونزی و فیلیپین، و در مقابل تنگه سنگاپور با نزدیک به نیمی از کل دزد دریایی جهانی در دوره مورد بررسی، به عنوان کانون دزدی دریایی ظاهر شده است. اهمیت مبارزه با دزدی دریایی در این منطقه بسیار فراتر از محدوده منطقه ای آن است. باید توجه داشت که تنگه سنگاپور یک شریان بزرگ دریایی است. روزانه بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ کشتی از آب های آن عبور می کنند که بیش از ۶۰ درصد آنها نفتکش هستند که بر حسب یک سال، بیش از ۳۰ درصد تناژ تجاری جهان و حدود ۵۰ درصد از حمل و نقل دریایی فرآورده های نفتی را تشکیل می دهد. این واقعیت که انواع اصلی کشتی هایی که هدف دزدی دریایی قرار گرفتند، کشتی های بار خشک و تانکر های نفت بودند (بیش از ۶۵ درصد موارد تثبیت شده)، گواه تداوم سطح بالای تهدید امنیتی در مهم ترین مسیر جهانی حمل و نقل حامل های انرژی از خلیج فارس تا کشورهای آسیا و اقیانوسیه است.

نهادسازی برای مبارزه با دزدی دریایی

یکی از عناصر مهم دزدی دریایی جهانی، گروگان گیری از میان خدمه کشتی ها برای اخذ باج است. در آسیای جنوب شرقی، محل اتصال سرزمین ها و آب های سرزمینی فیلیپین، اندونزی و مالزی که مدت ها مرکز فعالیت های مجرمانه در این منطقه بوده، رواج یافته است. روش های دزدان دریایی گروگان گیری نیز به طور گسترده توسط گروه های تندرو فعال در منطقه مورد استفاده قرار می گیرد. گروه فیلیپینی ابوسسیاف به ویژه در این زمینه فعال بود، که پرداخت باج برای ملوانان دستگیر شده برای سال ها منبع مالی قابل توجهی برای فعالیت های آن بوده است. کارشناسان خارجی هنگام بررسی راه های رفع تهدید دیرینه دزدان دریایی بیان می کنند که نتایج مثبت این رویارویی عمدتاً در مناطقی از اقیانوس های جهان که سطح لازم از تعامل و هماهنگی تلاش های بین المللی حاصل شده، وجود داشته است. فعالیت دزدان دریایی در

آب های جنوب شرقی آسیا انگیزه قوی برای همکاری های بین المللی منطقه ای برای واکنش سریع و مقابله با حملات دزدان دریایی داده است. از سال ۲۰۰۶، سازمان توافق همکاری های منطقه ای در زمینه مبارزه با دزدی و سرقت های مسلحانه دریایی از کشتی ها در آسیا ReCAAP، برای مقابله با دزدی دریایی فعال بوده است. این اولین ساختار بین المللی در نوع خود بود و امروزه ۲۱ کشور متحد آن است.

برگزاری رزمایش بزرگ اندونزی

کشور های عضو آسه آن به طور سنتی نقشی کلیدی در مبارزه با دزدی دریایی در آب های آسیا ایفا می کنند. نیرو های دریایی مالزی، اندونزی، سنگاپور، تایلند و فیلیپین به طور مشترک در آب های «مستعد دزدی دریایی» منطقه گشت زنی می کنند. یک نتیجه ملموس از تلاش های مشترک، بهبود قابل توجه وضعیت جرم و جنایت در منطقه بوده است، بطوریکه از سال ۲۰۲۰ هیچ گروگان گیری جدیدی ثبت نشده است. با این حال، کارشناسان به این نتیجه می رسند که هر چند پیشرفت در برابر دزدی دریایی در جنوب شرقی آسیا حاصل شده است، اما هر گونه کاهش در سطح سرکوب کلی دزدی دریایی خطر تکرار دور جدیدی از این عمل مجرمانه را به همراه دارد. بر این اساس و در شرایط متلاطم بین المللی و تعامل بین المللی در مبارزه با دزدی دریایی از اهمیت بالایی برخوردار است. یک گام عملی جدید در این جهت در نظر گرفته شد و اینکه رزمایش دریایی «کومودو» در مقیاس بزرگ به ابتکار اندونزی در ژوئن ۲۰۲۳ در نزدیکی جزیره سولاوسی جنوبی به منظور بررسی مسائل مربوط به اقدامات هماهنگ برای تضمین امنیت در مسیر های دریایی برگزار شد.

نگاه جامع اقتصاد سرآمده نماد حکشتی در بازار بورس ایران: **حکشتی بادبان سوراخ و پارو شکسته**

دستی که در جیب مالیت است، وارد بورس نشود در شماره پیشین در تحلیل آماری مشاهده کردیم که سهام حکشتی چگونه سقوط کرده و سود ناچیزی عاید سهامداران شده است که نسبت به گذشته، از افت چشم گیری برخوردار شده است. در این نوشتار نگاهی می اندازیم به تحلیل مفهومی افت حکشتی که این روزها مانند کشتی بادبان سوراخی است که باد آن را در اقیانوس بورس جلو نمی برد و پاروی خود نیز شکسته که بتواند از گرداب افت سهام خارج شود. دلایل متعددی بر این امر مترتب است که ما به چند مورد اشاره می کنیم:

تابعیت مدیریت دولتی

به طور کلی، بازار بورس زمانی معنا دارد که یک رقابت کامل و آزاد در آن خلق شود. رقابت کامل و آزاد نیز در

خسارت ۷ تا ۱۲ میلیاردی دزدی دریایی؛

«اقتصاد سرآمد» بررسی می کند

رشد دزدی دریایی در آسیای جنوب شرقی

زمانی میسر است که مدیریتی آزاد و تابع قوانین بازار بر آن حاکم باشد. هر جا که پای دولت، بازار دولتی و مدیریت دولتی در میان باشد، قواعد به هم می خورد و دیگر رقابت آزاد و بازار آزاد و البته تصمیم گیری به سبک و سیاق بخش خصوصی معنا پیدا نمی کند.

قاعده بخش خصوصی در مدیریت، تصمیم سازی و تصمیم گیری، تابعی است از قوانین روز مدیریت و بازار آزاد که به هنگام، قاطع و راهبردی است و همان کس که تصمیم می گیرد، هم مسئولیت تصمیم را می پذیرد و هم در اجرای آن نقش مستقیم دارد. اما در مدیریت دولتی، تصمیم گیرنده مدیر مجموعه نیست؛ بلکه یک بالاسری دارد که او تصمیم می گیرد و این باید اجرا کند. در این میانه، مسئولیت تصمیم گم می شود. در صورت موفقیت، هر دو طرف موفقیت را به حساب خود واریز می کنند و در موقع شکست، هر دو از آن شانه خالی کرده و مسئولیت باخت را به عهده دیگری واگذار می کنند. تغییر و تفاوت و دوگانگی و حنا چاند گانگی نقطه تصمیم، باعث می شود که درون سیستم هم نسبت به خودش منتقد باشد.

در حکشتی و امثال این ها، نقطه تصمیم و اجرای یکی نیست، حنا نقطه تصمیم هم یک واحد نیست و مجموعه ای از عوامل و متغیر های متعدد در تصمیم سازی و تصمیم گیری دخیل هستند و این دو عیب بزرگ با خود به همراه دارد؛ اول که گفتیم که نقطه تصمیم از واحد به چند گانه تبدیل می شود و دیگر این که سرعت تصمیم سازی و تصمیم گیری بسیار سنگین و دیر موقع است. زمان و هزینه زیادی از دست می رود. تصمیمی که در بخش خصوصی در عرض یک ساعت گرفته می شود، در بخش وابسته به دولت ها به چند هفته و گاه به چند ماه می رسد و این به معنای بازماندن از رقابت سریع و تند و خشن بازار آزاد است. زمانی به تصمیم می رسند که کار از کار گذشته است. اصولاً، سامانه های دولتی – نه در ایران بلکه در همه دنیا – قادر به چابکی در تصمیم سازی، تصمیم گیری و اجرا نیستند و هر کدام از این فرایندها، معمولاً بسیار طولانی هستند.

تابعیت جیب دیگران

بخش خصوصی به جیب و دخل و خرج خود وابسته است. به طور مستقیم درآمد کسب می کند و به طور مستقیم هزینه می کند و تناسب این دو درآمد خالص ایجاد می کند. دخل و خرج با خود بخش خصوصی است و صاحب دخل می داند که اگر خطا کند، نابود می شود و به همین دلیل، همواره نوعی نگرانی پیش برنده، تصمیم های به موقع و اجرای سریع او را تأمین می کند.

اما در بخش دولتی چنین نیست. بخش دولتی دستش توی جیب خودش نیست. نگران ورشکستی نیست. نگران جور نیامدن دخل و خرج نیست. شاید به زبان بگویند که نگرانند و شعار های دولتی میانه بدهند؛ اما در عمل و در واقعیت، دستشان توی جیب مالیات است و از خود مایه نمی گذارند. این است که تابع تصمیم زود و اجرای سریع نیستند و گاهی فرصت های طلایی را به راحتی از دست می دهند.

بدون شرح

عکس: اصغر بشارتی

فریبا عزیز ی - اقتصاد سرآمد